

lide utilbørlig ved at tages i Brug under de større Øvelser. Vilde man vedde Feltbeholdningernes feltdygtige Tilstand ved at træffe samme Bestemmelse for dem som den, der hidtil er fuldt for Regterbataillonernes, nemlig at der hvert Aar af de 3 Batailloners Feltbeholdninger skulde afgives ca. $\frac{1}{6}$ til den fælles Brugsbeholdning, maatte Skidpengene betydelig forøges, og Brugsbeholdningen ved et Regiment vilde da snart voxe saa meget, at man vilde have tilstrækkeligt til at forsyne hver af de 3 Batailloner med en særlig Brugsbeholdning. Man vilde da ad en bekvemlig Dmvei komme til det førstnævnte Alternativ. God Økonomi kræver derfor, at man strax vælger dette og giver de nye Liniebatailloner egne Brugsbeholdninger. Enhver Fravigelse fra dette Alternativ vil føre til Forringelse af Feltbeholdningernes Godhed, og man undgaar da ikke kort efter Krigs Udbrud den Slags Kalamiteter, der under vor sidste Krig gav Anledning til anklagende Raab mod Krigsbestyrelsen for Mangel paa Forsynlighed. Indskrænker man Brugsbeholdningen ved Fodfolket til en enkelt pr. Regiment for dets Rekruter, vil der desuden opstaa den Ulempe, at Regimenterne ikke ved Mobilisering ville kunne ibringe deres Erstatnings- og Depotstyrke, da der kun vil have Brugsfager til Aarets Rekruter.

Først i 1873 er det lykkedes at ordne Afdelingernes Munderingsvæsen paa en Maade, der baade er betryggende for indtrædende Krigsforhold, moderat og økonomisk. Det vilde være høist beklageligt, om denne Ordning skulde brydes for at undgaa et Kapitaludlæg til en tilstrækkelig Udgangsstatus for de nye Liniebatailloner.

Endnu staar tilbage med Tal at paavise, at de ældre Liniebatailloners tilstedeværende Beholdninger ikke ere tilstrækkelige til at forsyne ogsaa de nye med Brugsbeholdninger. I den Anledning skal bemærkes, at der ikke er begjært Penge til det fulde Antal Brugsfager for de nye Liniebatailloner, men at der er forudsat, at hver af de ældre afgiver 100 Sæt af sin Brugsbeholdning til de nye. Hvor moderat Begjæringen er, vil fremgaa af følgende Oplysning om Afdelingernes Behov og Status.

Naar familige Afdelinger efter den nye Hærordning skulde være forsynede med en Feltbeholdning for Udrykningsstyrken af Sager i 1ste Værdiklasse (nye eller lidt brugte Sager) og desuden med en Brugsbeholdning af Sager, halvt i 2den, halvt i 3die Værdiklasse ($\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ Værdi) for den største Fredsstyrke, udtræves efter en Beregning:

I Feltbeholdningerne Sager til Værdi	3,513,301 Kr.
i Brugsbeholdningerne	1,477,153 —
Sum Sager til Værdi ..	4,990,454 Kr.

Den 1ste April 1880 er Værdien af Beholdningerne inkl. rede Penge ved samtlige Afdelinger (dog med Udeladelse af Hjælpsættene) .....

3,884,116 Kr.

Der mangler derefter Sager til Værdi .....

1,106,338 Kr.

Der er begjært ialt .....

613,131 Kr.

Altsaa vil der endnu mangle Sager til Værdi .....

493,207 Kr.

Hjælpsættene ere her ikke tagne i Betragtning. Da dertil kun anvendes Sager, der ikke længere kunne gjøre Nytte som almindelige Brugsfæ, maa Antallet afhænge af Omstændighederne. Værdien af samtlige Hjælpsæt ved Hæren udgjorde den 1ste April 1880 (til $\frac{1}{6}$ Tarispris) 66,347 Kr.

Den hidtilværende Mangel af Sager i de egentlige Brugsbeholdninger har nødsaget til ogsaa ved Linieafdelingerne at tage adskillige Sager fra Feltbeholdningerne i Brug ved de større Indtællinger. Manglerne ere efterhaanden nedbragte noget ved de Beparelser, der have været en Følge af Ordningen i 1873. Værdirapporterne angive den aarlige Beparelse — den aarlige Fremgang — i de 6 Aar 1874—75 til 1879—80 til i Gjennemsnit ca. 43,000 Kr.; men tages med i Beregning Sager, som ved enkelte, uheldig stillede Afdelinger ikke have kunnet erstattes af Mangel paa Midler, bliver Gjennemsnitsfremgangen kun ca. 39,000 Kr. aarlig for de nævnte 6 Aar. Det er tvivlsomt, om ikke denne Fremgang til dels kun er tilsyneladende; i hvert Fald kan den neppe fremtidig blive saa stor, da Antallet af Tjenestebage vil blive mindre, og da forholdsvist mange af disse ville falde paa de større Øvelser, som give et større Skid end de andre Tjenestebage. Selv forudsat at den aarlige Fremgang med de tilstaaede Skidpenge vil blive 30,000 Kr. aarlig, vil der altsaa, efter at de begjærte Midler ere tilstaaede, behøves over 16 Aar for at bringe Status op til det Normale, naar ikke Ordningen fremskyndes ved yderligere Bevilling af ekstraordinære Midler.